

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/97/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112226729
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5112226729.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov JUDr. Františka Potockého a JUDr. Blaženy Stašíkovej, v právnej veci navrhovateľky: V. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXXX H., XX-th A., G. S. II, XXX USA, zastúpenej splnomocneným zástupcom JUDr. Marcelom Šmehýlom, advokátom, so sídlom J., ul. D. V. č. X/XXX, proti odporcovi: L. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. č. XXX, zastúpený splnomocneným zástupcom JUDr. Mariánom Kuckom, advokátom, so sídlom J., ul. G. č. X, o zaplatenie sumy 8.888,75 eur s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina zo dňa 24. júla 2013 č. k. 4C/220/2012-72, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľke trovy odvolacieho konania v sume 427,75 eur predstavujúce trovy právneho zastúpenia, k rukám JUDr. Marcela Šmehýla, advokáta, so sídlom J., ul. D. V. č. X/XXX, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

8Co/97/2014-96

Okresný súd Žilina rozsudkom zo dňa 24. 07. 2013 č. k. 4C/220/2012-72 odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľke sumu 8.888,75 eur a úrok z omeškania 9,25 % ročne zo sumy 41.632,62 eur od 23. 07. 2013 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Odporca zaviazal zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania vo výške 305 eur titulom zaplateného súdneho poplatku a na účet právneho zástupcu navrhovateľky vedený v O. K., a. s., č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, trovy právneho zastúpenia vo výške 1.710,46 eur, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že odporca bol rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 17C/41/2009-114 zo dňa 19. 01. 2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23. 02. 2011, vykonateľnosť dňa 25. 05. 2011 zviazaný na vyrovnanie hodnoty rozdeleného majetku z bezpodielového spoluvlastníctva manželov účastníkov zaplatiť navrhovateľke sumu 48.362,62 eur v lehote do 90 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Keďže si túto povinnosť v stanovenej lehote nesplnil, dostal sa odo dňa 25. 05. 2011 do omeškania so splnením tejto povinnosti a navrhovateľke vznikol nárok na úrok z omeškania vo výške podľa § 3 vyhlášky č. 87/1995 Z. z., podľa ktorej výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Keďže základná úroková sadzba ECB predstavovala ku dňu 25. 05. 2011 výšku 1,25 %, navrhovateľka má nárok na úrok z omeškania z dlžnej sumy 48.362,62 eur vo výške 9,25 %. Vzhľadom na splácanie dlhu odporcom v rámci exekučného konania sa výška dlhu postupne znižovala, ktorú skutočnosť mal súd v konaní preukázanú z oznámenia súdneho exekútora zo dňa 01. 08. 2012 (č. I. 10 spisu) a zo dňa 23. 07. 2013 (č. I. 62 spisu). Úrok z omeškania vo výške 9,25

% ročne bol na základe uvedených oznámení exekútora zo strany navrhovateľky vyčíslený v celkovej výške 8.888,75 eur, na zaplataenie ktorej sumy súd odporcu zaviazal. Zároveň zaviazal odporcu i na zaplataenie úroku z omeškania vo výške 9,25 % zo sumy zostatku doposiaľ nevymoženej istiny dlhu vo výške 41.632,32 eur, a to od 23. 07. 2013 do zaplataenia, výšku ktorého zostatku mal preukázanú taktiež z oznámenia súdneho exekútora Mgr. Bernarda Janíka zo dňa 23. 07. 2013.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“). Nakoľko navrhovateľka mala vo veci plný úspech, priznal jej náhradu trov konania voči odporcovi ako neúspešnému účastníkovi konania, a to titulom zaplataeného súdneho poplatku za návrh na začatie konania vo výške (305 eur) a trov právneho zastúpenia (1.710,64 eur). Súd nevyhovel návrhu odporcu nepriznať navrhovateľke trovy konania v prípade úspechu navrhovateľky v konaní z dôvodov hodných osobitného zreteľa podľa ust. § 150 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie odporca, prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu, a to s poukazom na § 205 ods. 2 písm. a/, b/ a f/ O. s. p.

V prvom rade poukazyval na ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občiansko-právnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Tvrdil, že nemal právnu možnosť ovplyvniť vyplataenie výťažku z dražby nehnuteľností, tak ako bolo zistené z obsahu, pričom rozvrh výťažku bol vykonaný ešte v roku 2012. Z obsahu spisu vyplynulo, že súdny exekútor v konaní sp. zn. Ex 954/2011 oznámením zo dňa 24. 07. 2013 zistil, že k tomuto dňu neboli oprávnenému vyplataené finančné prostriedky z dražby nehnuteľností, nakoľko neobdržal právoplatné uznesenie o schválení rozvrhu výťažku zo dňa 25. 06. 2013 vydané Okresným súdom Žilina.

Ďalej odporca uviedol, že Okresný súd Žilina uznesením zo dňa 09. 10. 2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 20. 11. 2012 priznal odporcovi oslobodenie od povinnosti platiť súdne poplatky v celom rozsahu. Napriek tejto skutočnosti ho však zaviazal na náhradu trov konania navrhovateľke.

Z týchto dôvodov navrhol prvostupňový rozsudok zrušiť a návrh v celom rozsahu zamietnuť.

Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k odvolaniu, prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu uviedla, že pokiaľ odporca poukázal na ust. § 205 ods. 2 písm. a/, b/ a f/ O. s. p., ktoré majú zdôvodňovať podané odvolanie, neuviedol akým vadám v prvostupňovom konaní malo dôjsť. Navrhovateľka sa iba domnieva, že odporca namieta fakt, že napriek tomu, že rozvrh výťažku sa uskutočnil v roku 2012, v roku 2013 ešte nebolo vydané právoplatné uznesenie súdu o jeho schválení a tým malo dôjsť k porušeniu jeho práva, čo by malo byť v rozpore s uvedeným § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

K tomuto argumentu navrhovateľka uviedla, že to bol odporca, ktorý si nespĺnil súdom uloženú povinnosť zaplataiť, vyrovnáť si podiel napriek tomu, že mal na to dostatok času. Neurobil tak ani na výzvu súdneho exekútora, ktorý ho v upovedomení o začatí exekúcie vyzval na splnenie uloženej povinnosti. Z rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 17C/41/2009-114 zo dňa 19. 01. 2011 vyplýva, že masa BSM bola ohodnotená na sumu 96.725,25 eur. Je teda zrejmé, že odporca disponoval dostatočným majetkom na to, aby vyplatal vyrovnací podiel navrhovateľky. Pokiaľ tak neurobil, musí niesť následky v podobe uplataeného úroku z omeškania z dlžnej sumy. Túto nemôže ponižiť o výťažok z dražby vo výške 6.600 eur, pretože až vyplatením týchto peňažných prostriedkov oprávnenej dochádza k čiastočnému zániku pohľadávky. Zákonnou podmienkou pre uvoľnenie peňazí z exekútorskeho depozitu je právoplatné rozhodnutie súdu o schválení rozvrhu výťažku. Nemôže byť na škodu oprávnenej, že toto rozhodnutie bolo vydané až po cca jednom roku od rozvrhového pojednávania. Ak postupom súdu bolo zasiahnuté do práv odporcu, môže si nárokovať náhradu škody pre prietahy, avšak v samostatnom konaní.

Pokiaľ odporca v odvolaní namietal aj rozhodnutie o trovách konania, ktoré jej boli priznané napriek tomu, že bol súdom od súdnych poplatkov oslobodený navrhovateľka uviedla, že oslobodenie od súdnych poplatkov nie je zákonným dôvodom pre nepriznanie trov úspešnému účastníkovi konania. Okrem toho sú tu dôvody, ktoré potvrdzujú záver súdu I. stupňa. Masa BSM zodpovedala hodnote 96.720,25 eur, čo je dostatočné aktívum na uspokojenie pohľadávky navrhovateľky z titulu vypořiadania BSM. Pokiaľ by bol odporca rešpektoval súdne rozhodnutie, k uplataeniu úroku z omeškania cestou súdu nemuselo

vôbec dôjsť. Ďalej navrhovateľka uviedla, že po tom čo si odporca svoju povinnosť nesplnil v rámci začatého exekučného konania, bol schopný splácať súdnemu exekútorovi 300 až 500 eur mesačne. Je teda otázne, či skutočne boli na jeho strane splnené podmienky na oslobodenie od súdnych poplatkov, pretože sa zjavne nejedná o osobu, ktorá by nebola schopná súdny poplatok uhradiť. Posledným a najzávažnejším argumentom proti žiadosti odporcu je fakt, že sa odporca na pojednávaní sám priznal, že je schopný dlžnú sumu za BSM oprávnenej zaplatiť do jedného mesiaca. Navrhovateľka vyslovila presvedčenie, že pokiaľ by nebola žalobu o zaplatenie úroku z omeškania podala, dodnes by jej bola pohľadávka splácaná v splátkach. Je podľa nej zaujímavé, že po vznesení tohto nároku už odporca dokáže prostriedky na vyplatenie vyrovnacieho podielu z BSM zabezpečiť. Podľa nej preto nie sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa.

Navrhovateľka preto navrhla rozsudok okresného súdu potvrdiť a zaviazať odporcu nahradiť aj trovy odvolacieho konania z titulu právneho zastupovania advokátom v sume 427,75 eur.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O. s. p.), z nasledovných dôvodov:

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho čo uviedol v rámci odvolacieho konania navrhovateľ konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O. s. p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil. Rozhodnutie prvostupňového súdu spĺňa aj všetky požiadavky kladené na zákonné rozhodnutie podľa § 157 ods. 2 O. s. p., pretože sa dôsledne zaoberal so všetkými otázkami, ktoré boli v prejednávanej veci rozhodujúce. S poukazom na uvedené konštatovanie v ďalších podrobnostiach vzhľadom na vecnú správnosť napadnutého rozsudku poukazuje na jeho podrobné odôvodnenie (§ 219 ods. 2 O. s. p.).

Námietky odporcu v odvolaní spočívali v tom, že v danom prípade mal byť využitý inštitút dobrých mravov s poukazom na ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Dobré mravy možno stotožniť so všeobecne spoločensky uznávanými zásadami konania v právnom styku (poctivosť, nezneužívanie výkonu práv, nešíkanózny spôsob výkonu práva, rešpektovanie rovnosti účastníkov občianskoprávných vzťahov).

V tomto smere odvolací súd uvádza, že povinnosť dlžníka platiť úroky z omeškania je jedným z právnych následkov omeškania dlžníka so splnením peňažného dlhu (záväzku) a spočíva v tom, že dlžník musí poskytnúť veriteľovi okrem vlastného plnenia (istiny) tiež samotné percento z tej časti peňažného dlhu (záväzku), s ktorým je v omeškaní. Právo veriteľa na zaplatenie úrokov z omeškania nastáva v momente, kedy nastala splatnosť peňažného dlhu. Povinnosť dlžníka platiť úroky z omeškania trvá až do zániku pohľadávky splnením (§ 559 a nasl. Občianskeho zákonníka), príp. do zániku pohľadávky jedným zo spôsobov zániku záväzku - dohodou, nemožnosťou plnenia, uplynutím času, smrťou dlžníka alebo veriteľa, započítaním, výpoveďou, neuplatnením práva, splynutím, urovnaním (§

570 až 587 Občianskeho zákonníku). Vzhľadom na uvedené nebolo rozhodujúce, že podľa odporcu nemal právnu možnosť ovplyvniť vzhľadom na prebiehajúce exekučné konanie vyplatenie výťažku z dražby nehnuteľností napriek tomu, že rozvrh bol vykonaný ešte v r. 2012 ale to, že k čiastočnému zániku pohľadávky splnením nedošlo a preto bol i naďalej v omeškaní. Okrem toho navrhovateľka bola v právnom vzťahu s odporcom a nie so súdnym exekútorom, či exekučným súdom. Napokon aj napriek prebiehajúcej exekúcii mohol odporca pohľadávku zaplatiť a vyhnúť sa tak sankcii predstavujúcej úroky z omeškania.

Odporca odvolaním napadol aj výrok o trovách konania poukazujúc na to, že bol k náhrade týchto zaviazaný napriek tomu, že mu bolo priznané súdom oslobodenie povinnosti platiť súdne poplatky v celom rozsahu (uznesenie Okresného súdu Žilina z 09. 10. 2012 č.k. 4C/220/2012-45).

Ustanovenie § 150 O. s. p. dáva súdu možnosť, aby za splnenia predpokladov uvedených v ustanovení výnimočne nepriznal náhradu trov konania úspešnému účastníkovi konania, u ktorého sú inak naplnené predpoklady pre priznanie náhrady trov konania celkom alebo sčasti.

Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa pri rozhodovaní o náhrade trov konania podľa § 150 O. s. p. treba prihliadať v prvom rade na majetkové, sociálne, osobné a ďalšie pomery všetkých účastníkov konania a treba vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale treba zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávneného účastníka. Významnými z hľadiska aplikácie § 150 O. s. p. sú však aj okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku (práva) na súde, postoj účastníkov v priebehu konania a pod.

Podľa odvolacieho súdu len skutočnosť uvádzaná odporcom v odvolaní, že bol v súdnom konaní oslobodený od povinnosti platiť súdne poplatky nie je pri rozhodovaní o trovách konania právne významná. Takýmto dôvodom by mohla byť len skutočnosť ocitnutia sa v závažnej sociálnej alebo majetkovej situácii ale aj v tom prípade by bolo nutné prihliadnuť aj na pomery druhej strany sporu. Uvedené však odporca netvrdil ani nepreukázal.

Navrhovateľ preto v odvolaní neuviedol žiadne také okolnosti, na základe ktorých by postup alebo rozhodnutie okresného súdu nebolo správne. Odvolací súd preto nevidel dôvody pre zmenu napadnutého rozhodnutia. Z týchto dôvodov rozsudok okresného súdu vrátane výroku o trovách konania založeného na zásade úspechu v spore (§ 142 ods. 1 O. s. p.) ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. Navrhovateľka bola v odvolacom konaní úspešná, a preto jej prislúchajú trovy odvolacieho konania z titulu právneho zastupovania advokátom. Táto si ich uplatnila v celkovej sume 427,75 eur (vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 19. 11. 2013 - 419,94 eur a režijný paušál - 7,81 eur). Odvolací súd priznal navrhovateľke uplatnenú sumu nakoľko bola vyčíslená v súlade s ust. § 1 ods. 1, 3, § 10 ods. 3, § 14 ods. 1 písm. b/, § 15 písm. a/, § 16 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Odporcu preto zaviazal nahradiť navrhovateľke trovy odvolacieho konania v sume 427,75 eur k rukám jej splnomocneného zástupcu (§ 149 ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.